

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ *

‘Ο Ἀκαδημαικὸς κ. Παν. Μπρατσιώτης παρουσιάζων τὸ κατωτέρῳ δηλούμενον σύγγραμμα εἶπε τὰ ἔξῆς :

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἡμῶν τὸ ἐν τῇ σειρᾷ «Βυζαντινῶν κειμένων καὶ μελετῶν τοῦ Κέντρου Βυζαντινῶν Ἐρευνῶν τῆς Θεοσαλονίκης» δημοσιευθὲν προσφάτως ὑπὸ τὸν τίτλον «Πηγαὶ τῆς Βυζαντινῆς Ἰστορίας» ἔργον ἐκ σελίδων 495 τοῦ ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης καθηγητοῦ τῆς Ἰστορίας κ. Ἰωάννου Καραγιαννοπούλου, ἀφιερωμένον εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημιακὸν διδάσκαλόν του καὶ Ἀκαδημαικὸν κ. Διονύσιον Ζακυνθηνόν, ὅστις καὶ θὰ ἥτο δ ἀρμοδιώτερος νὰ παρουσιάσῃ τὸ βιβλίον τοῦτο, ἐὰν δὲν ἐκωλύετο ἐκ τῆς μημονευθείσης ἀφιερώσεως.

Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ ὄποιον προτάσσεται πίναξ τῶν περιεχομένων (σελ. 5 - 7) καὶ δ σχετικὸς πρόλογος (σελ. 9 - 11) μετὰ διαφόρων ἐπεξηγήσεων καὶ ὁδηγιῶν, ὡς καὶ πίνακος βραχυγραφῶν (σελ. 15 - 17) καὶ γενικῆς εἰσαγωγῆς περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ὄρου «Πηγαὶ» μετὰ κατατάξεως αὐτῶν καὶ τῆς σχετικῆς βιβλιογραφίας (σελ. 21 - 23), τὸ ἔργον, λέγω, τοῦτο διαιρεῖται εἰς δύο κύρια μέρη. Ἐκ τούτων τὸ πρῶτον, καταλαμβάνον τὰς σελίδας 29 - 82, ἀσχολεῖται γενικώτερον περὶ τὰς ἐπὶ μέρους κατηγορίας τῶν Βυζαντινῶν πηγῶν καὶ δὴ περὶ τὴν γλῶσσαν, τὴν Μουσικήν, τὰ μνημεῖα τέχνης, τὰ κείμενα χειρογράφων καὶ ἔγγραφων, ὡς καὶ περὶ τὰ κείμενα ποικίλου περιεχομένου πρακτικῆς σημασίας, τοῦτέστιν νομοθετικῶν, θετικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἐπιστημῶν, ἔτι δὲ καὶ παπύρων καὶ ἐπιγραφικῶν πηγῶν ἐπιγραφῶν, νομισμάτων, σιγιλλίων κλπ. Τὸ δὲ δεύτερον καὶ πολὺ μεγαλύτερον μέρος, ἐκ τῶν σελίδων 83 - 416, ὑπὸ τὸν τίτλον «Κατάλογος τῶν Βυζαντινῶν πηγῶν» ἀσχολεῖται εἰς δώδεκα κεφάλαια περὶ τὰς πηγὰς ἐκάστου αἰώνος ἀπὸ τοῦ Δ' μέχρι τοῦ ΙΕ' αἰώνος συμπεριλαμβανομένου καὶ δὴ οὐχὶ μόνον περὶ τῆς ἐκάστοτε συγχρόνου, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς μεταγενεστέρας Ἰστορίας. Ἐπακο-

* Συνεδρία τῆς 11ης Μαρτίου 1971.

λουθεῖ δὲ ἀναλυτικὸς ἀλφαβητικὸς πίναξ τῶν πηγῶν (σελ. 417 - 438) καὶ τέλος παρατίθεται πίναξ προσώπων καὶ πραγμάτων.

Βεβαίως, ὡς παρατηρεῖ ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου ἐν τῷ προλόγῳ του, «ὅ μελετητὴς τῆς Βυζαντινῆς Ἰστορίας δύναται νὰ εἶναι ἵκανοποιημένος ἐξ ἐπόψεως γραμματολογικῶν βιοθημάτων, τὰ δποῖα εἶναι α) τὸ πάντοτε πολύτιμον ἔργον τοῦ K. Krumbacher, τὸ μεταφρασθὲν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Σωτηριάδου, ἐκ δὲ τῆς Ἑλληνικῆς μεταφρασθὲν καὶ γαλλιστὶ μερίμνῃ τοῦ γνωστοῦ καὶ παρ' ἡμῖν Γάλλου καθηγητοῦ κ. O. Merlier, β) τὸ ὑπὸ τὸν Οὐγγρου Βυζαντινολόγου G. Moravcsik, ὑπὸ τὸν τίτλον *Byzantinoturcica* συγγραφὲν ἔργον, τὸ προοριζόμενον διὰ τοὺς τουρκικοὺς λαούς, καὶ γ) τὸ ἔργον τοῦ Ἰταλοῦ καθηγητοῦ M. E. Cionna, «*Gli Storici Bizantini dal IV al XV secolo*», τὸ δποῖον περιλαμβάνει καὶ ἀπαντας τοὺς μὴ ἐκκλησιαστικοὺς συγγραφεῖς ἀπὸ τοῦ Δ' μέχρι τοῦ IE' αἰῶνος, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀν οὗτοι ἀναφέρωνται ᾧ ὅχι εἰς τοὺς τουρκικοὺς λαούς, τὰ δποῖα ἔργα ἀφήνουν ἀναπάντητον τὸ σπουδαῖον ἔρωτημα: «Ποίας πηγὰς ἔχομεν δι' ἐκαστον αἰῶνα». Ἀκριβῶς δὲ ἡ ἐλλειψις αὕτη ἔδωκε καὶ τὴν πρώτην ἀφορμὴν εἰς τὸν κ. Καραγιαννόπουλον διὰ τὴν συγγραφὴν τοῦ σήμερον παρουσιαζομένου ἔργου του, εἰς τὸ δποῖον οὗτος ἀσχολεῖται, ἐκτὸς τῶν ἀφηγηματικῶν πηγῶν, καὶ περὶ τὰ δεδομένα τῶν βυζαντινῶν διπλωματικῶν πηγῶν καὶ ἐπιγραφῶν καὶ συγιλλιογράφων, ὡς καὶ νομισμάτων καὶ παπύρων τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς.

⁷ Ας ἐπισημειωθῇ δὲ ὅτι ὁ συγγραφεὺς τοῦ παρουσιασθέντος ἔργου συνεπλήρωσε τὰς βυζαντινολογικὰς του σπουδὰς ἐν Μονάχῳ πλησίον τοῦ ἐπιφανοῦς Βυζαντινολόγου καθηγητοῦ Fr. Dölger, διετέλεσε δὲ καὶ ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου καὶ ἐδίδαξεν ἐπὶ τρία ἑξάμηνα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Münster ὡς *Gastprofessor*.